

Di tích lịch sử Cung điện Kuni (Khu nội cung)

Từ năm 1974, Cung điện Kuni đã bắt đầu được nghiên cứu khai quật, đến năm 1996, phần được tìm thấy của cung điện có phạm vi (xác nhận theo vết tích tường bao xung quanh cung điện) khoảng 560m từ Đông sang Tây và khoảng 750m từ Bắc xuống Nam.

Vị trí hiện tại được cho là “Nội cung” nơi Thiên hoàng sinh hoạt hằng ngày. Khu nội cung tại Cung điện Heijo là một khu vực được ngăn ra bằng tường hottate-bashira-bei (tường rào cột gỗ có mái lợp), nhưng ở Cung điện Kuni, nội cung lại được phân chia thành hai khu Đông và Tây. Hiện tại, hai khu vực này được đặt tên là “Khu Đông nội cung”, “Khu Tây nội cung” và được gọi chung là “Khu nội cung”.

“Khu Tây nội cung” có hình chữ nhật với kích thước khoảng 97,9m từ Đông sang Tây và khoảng 127,4m từ Bắc xuống Nam, được bao quanh bởi tường hottate-bashira-bei ở cả bốn phía. Ở trung tâm là công trình kiến trúc hottate-bashira (SB5303). Tường bao quanh “Khu Đông nội cung” có hình chữ nhật với kích thước khoảng 109,3m từ Đông sang Tây và 138,9m từ Bắc xuống Nam. Trong đó 3 mặt phía Nam, Đông và Tây được bao quanh bởi tường tsuiji-bei (tường bùn có mái ngói), với đất được đầm chặt và đắp lên cao, còn ở mặt phía Bắc là tường hottate-bashira-bei giống “Khu Tây nội cung”. Ở đây có đặt hai tòa nhà có mái hiên hướng Đông-Tây (SB5501 và SB5507) được xếp thẳng hàng theo hướng Bắc-Nam.

Quy mô và cấu trúc ở hai khu Đông và Tây của nội cung có sự khác biệt rõ ràng (giữa tường tsuiji-bei và tường hottate-bashira-bei thì phía tường tsuiji-bei được xây dựng kiên cố hơn) rõ ràng. Đây là cách bố trí độc nhất vô nhị.

Ủy ban Giáo dục Thành phố Kizugawa